

Mavi Ayak İzlerinin Gizemi

Yavuz DEMİRKIRAN

Mavi Ayak İzlerinin Gizemi

Yavuz DEMİRKİRAN

Maya bulmacaları her şeyden çok severdi. Cebinde küçük bir defter ve kalem taşır, ipuçlarına hazır beklerdi. Bir pazartesi sabahı sınıfının önünde tuhaf bir şey fark etti. Koridorda mavi ayak izleri sıralanıyordu! Küçük ve bulaşmışlardı, sanki biri boyaya basmış gibiydi. Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Bir okul gizemi!" diye fısıldadı.

Maya defterini çıkarıp ayak izlerinin resmini çizdi. Her birini kalemiyle ölçtü. "Bunlar bir yetişkin için çok küçük," dedi. Tam o sırada en iyi arkadaşı Leo koşarak geldi. Kum sarısı saçları alnına düşmüştü. "Mavi ayak izleri mi?" diye soludu. "Hadi takip edelim!" Ama ayak izleri köşede durdu ve kayboldu. "Kanıtı ihtiyacımız var," dedi Maya. "Bay Oakley'e soralım."

Bay Oakley okulun bakıcısıydı. Mavi tulum ve kırmızı bir şapka giyerdi. Gri bıyığını kaşıdı. "Mavi ayak izleri mi? Hiç görmedim," dedi. "Ama okul kapandıktan sonra tuhaf şeyler oluyor." Maya ve Leo birbirlerine baktılar. "Araştıracağız!" dedi Leo. Yeşil gözleri parladı. Bay Oakley gülümsedi. "Dikkatli olun, dedektifler. Ve ıslak hiçbir şeye dokunmayın."

O öğleden sonra Maya ve Leo askılıkların arkasına saklandılar. Okul sessizleşene kadar beklediler. Sonra hafif bir vınlama sesi duydular. "Duydun mu?" diye fısıldadı Leo. Mavi sırt çantasından bir el feneri çıkardı. Maya başını salladı. Kırmızı spor ayakkabıları gıcırdayarak parmak uçlarında ilerledi. Koridor loş ve boştu. Sonra onları gördüler: taze mavi ayak izleri! Resim atölyesine doğru gidiyorlardı.

Ayak izleri düzenli aralıklarla dizilmişti, sanki biri yavaşça yürümüş gibiydi. "Hep resim atölyesine gidiyorlar," dedi Maya hızla çizerek. "İşte ilk gerçek ipucumuz." Leo el fenerini yere tuttu. "Bak! Boya hâlâ ıslak." Parmağıyla dokunup kokladı. "Resim dersindeki mavi boya gibi kokuyor." Maya bunu not etti. "Güzel gözlem, Leo."

Ertesi sabah resim öğretmenlerine mavi boyayı sordular. "Dün onu kullandık," dedi öğretmen. "Ama topladım. Boya dolapta olmalı." Maya ve Leo resim atölyesini kontrol ettiler. Boya oradaydı ama büyük bir kavanoz devrilmişti. Mavi boya yere damlıyordu. "Biri kapatmayı unutmuş," dedi Leo. "Ama kim?" Maya kaşlarını çattı. "Ayak izleri burada durmadı. Kapının ötesine geçtiler."

O gece Maya ve Leo yine saklandılar. Bu kez yanlarında bir büyüteç getirdiler. Leo'nun dizindeki bandaj şortundan görünüyordu. "Suçluyu yakalayacağız," dedi. Karanlıkta beklediler. Vınlama sesi yaklaştı. Sonra tuhaf bir makine görüldü. Fırçaları ve bir deposu vardı. Mavi ayak izleri bırakıyordu! "Bu da ne?" diye fısıldadı Leo.

Makine yaklaşık bir alışveriş arabası büyüklüğündeydi. Yuvarlak bir gövdesi ve uzun bir hortumu vardı. Zemini temizlerken su püskürtüyordu. Ama deposu sabunlu su yerine mavi boyayla doluydu. "Bu bir temizlik makinesi," dedi Maya. "Ama neden boya yayıyor?" Makine bir köşeyi dönüp resim atölyesinde kayboldu. "Bay Oakley'e söylemeliyiz," dedi Leo.

Ertesi sabah Bay Oakley'i koridorda buldular. Yorgun görünüyordu. "Mavi ayak izleri yine ortaya çıktı," dedi. "Nereden geldiklerini çözemiyorum." Maya ona defterini gösterdi. "Onları takip ettik, Bay Oakley. Resim atölyesine gidiyorlar. Ve bir makine gördük." Leo başını salladı. "Her yere mavi boya yayıyor!" Bay Oakley'in gözleri kocaman açıldı. "Eski temizlik makinem mi? Yanlış kovayla doldurmuş olmalıyım!"

Bay Oakley onları resim atölyesinin yanındaki küçük bir dolaba götürdü. İçeride temizlik makinesi vardı. Deposu yarıya kadar mavi boyayla doluydu. "Acelem vardı," dedi Bay Oakley. "Yanlış kabı aldım. Makine zeminleri sabun yerine boyayla temizliyor." Maya makineye baktı. "Tamir edebilir miyiz?" diye sordu. Bay Oakley gülümsedi. "Birlikte, edebiliriz."

Önce depodaki mavi boyayı boşalttılar. Bay Oakley onlara suyla nasıl durulayacaklarını gösterdi. Leo hortumu tutarken Maya fırçaları ovdu. "Takım çalışması!" diye sevindi Leo. Bay Oakley güldü. "Siz ikiniz harika yardımcılarsınız." Depoyu doğru sabunla doldurdular. Sonra Bay Oakley makineyi çalıştırdı. Makine mutlu mutlu vınladı ve temiz su püskürttü. Artık mavi ayak izi yoktu!

Şimdi okulu temizlemeleri gerekiyordu. Mavi ayak izleri her yerdeydi. Maya ve Leo paspaslarla kovaları kaptılar. Bay Oakley büyük bir zemin parlatıcı getirdi. "Koridorları pırıl pırıl yapacağız," dedi. Bütün öğleden sonra çalıştılar. Leo ıslak bir yere basıp kaydığını ama gülererek ayağına fırladı. Maya bulabildiği her ayak izini ovdu. Yavaş yavaş mavi izler kayboldu.

Akşama doğru okul yepyeni görünüyordu. Bay Oakley alnını sildi. "Teşekkürler, dedektifler. Gizemi çözdünüz ve günü kurtardınız." Maya gülümsedi. "Sizin yardımınız olmadan yapamazdık." Leo başını salladı. "Ve kanıtlar olmadan!" Bay Oakley her birine parlak bir yıldız çıkartması verdi. "Bunları hak ettiniz. Sabır ve takım çalışması en iyi araçlardır."

Ertesi sabah müdür haberi duyurdu. "Maya ve Leo sayesinde okulumuz temiz ve aydınlık. Mavi ayak izlerinin gizemini çözdüler!" Bütün okul alkışladı. Maya'nın yanakları pembelendi. Leo selam verdi. Bay Oakley sınıfın arkasından göz kırptı. Mavi ayak izleri sonsuza dek yok olmuştu.

Maya defterine yeni bir sayfa ekledi. Temizlik makinesinin resmini çizdi ve yazdı: "Gizem çözüldü." Leo omzunun üzerinden baktı. "Ne öğrendik?" diye sordu. Maya bir an düşündü. "İpuçlarını her zaman kontrol etmen gerektiğini. Ve takım çalışmasının her şeyi kolaylaştırdığını." Leo sırtıttı. "Ve bir temizlik makinesini asla boyayla doldurmamayı!" İkisi de güldü.

O günden sonra Maya ve Leo okulun resmi dedektifleri oldular. Defterlerini ve büyüteçlerini hazır tutuyorlardı. Bazen kayıp bir eldiven ya da kaybolan bir kütüphane kitabı gibi küçük gizemler buluyorlardı. Ama mavi ayak izleri vakasını hiç unutmadılar. Bu vaka onlara sabır, kanıt ve takım çalışmasının her şeyi çözebileceğini öğretti.